

The image shows two tax forms from Stockholm City. The left form is titled 'Debetsedel å slutlig skatt enligt 1961 års lösning S 61' (Debit slip for final tax according to the 1961 solution S 61). It contains a table with columns for 'Folksamling', 'Förskening', 'Förskening', 'Förskening', and 'Förskening'. The right form is titled 'Kvartalsbeskattning' (Quarterly taxation) and contains sections for 'Kvartalsbeskattning' and 'Kvartalsbeskattning'.

Fig. 2

sålunda varit out-putmedium. Fortfarande har vi begränsat oss till de fyra Söderförsamlingarna (motsvarande 1/5 av stadens befolkning) och till slutliga skatten för fysiska personer, alltså till inkomstlängd, debiteringslängd och debetsedlar. Till skillnad från föregående år har vi nu frigjort oss från de med tryckande registret framställda stommarna och skrivit ut även plåtarnas innehåll ADB-mässigt. Därmed har längderna fått det utseende som i riksförslaget förutsatts, d. v. s. för varje skattskyldig en namn- och adressrad och omedelbart under den två rader siffernoteringar. En vänstersida i inkomstlängden har det utseende som framgår av fig. 1. Högersidan innehåller en kodförteckning och har i övrigt utformats så att anteckningar där kan ske om taxeringsändringar beslutade av PN och skattedomstolarna. Längden har formatet 40×30 cm och är bunden på sedvanligt sätt; den längdutformning som jag antydde i en artikel i nr 11-12/1960 av denna tidskrift kom alltså inte i fråga. En debetsedel har formatet 36×15 cm och det utseende som framgår av fig. 2. Där återges en K-sedel; en Ö-sedel är

helt lika men innehåller på inbetalningskupongernas plats ett återbetalningskort.

Låt mig genast säga att det gick bra med de nya metoderna, överraskande bra, mycket bra. En del smärre missöden var lätt avhjälpta och de färdiga produkterna förelåg — i elegantare skick än någonsin — på beräknade tidpunkter. Av erfarenheterna hittills att döma går det minst lika lätt att arbeta med längder av det nya utseendet som med längder av hittillsvarande typ och mot debetsedlar av den nya typen har inte försports några invändningar.

Mot denna bakgrund är det givet att vi önskar gå vidare. Dels på så sätt att vi beträffande den slutliga skatten vidgar ADB-förfarandet till att omfatta hela staden, dels genom att införa ADB också med avseende å skattearbetet i övrigt (kreditering, preliminärskatten) och folkbokföringen. Först om så sker kan vi tala om ett system byggt på ADB och först då framträder fullt ut vinsterna med detta system: tidsbesparingarna, personalbesparingarna, kostnadsbesparingarna. Vi arbetar för högtryck med dessa ting vid uppbördsverket, där en

särskild "ADB-utredning" upporganiseras. Den omfattar personal från uppborndsverket och från stadens organisationsavdelning samt representanter för den berörda maskinfirman. Arbetet bedrivs under ständig kontakt med UOK:s kansli, som några våningar högre upp i Skattehuset brottas med riksproblemen. Med säkerhet kan ingenting sägas om omläggningstakten i Stockholm, men får vi vederbörliga tillstånd så är det inte uteslutet att ADB i fråga om den slutliga skatten tillämpas för hela staden redan fr. o. m. nästa år.

Jag skall här inte närmare gå in på detaljerna i det skatteavsnitt, där ADB kommit till användning, endast nämna något om längdutformningen. Det må sålunda noteras att av de i plåtarna ingående uppgifterna endast huvuddata medtages i längderna. Värnpliktsnummer, markering för kön, födelseort, uppgift om ort från vilken inflyttning skett och tid härför, sjömanshusnummer, uppgift om ympning samt datum för civilståndsändring medtages icke. Det fullständiga plåtavtrycket finns i stommarna, så länge sådana uppläggs, och sedermera i de särskilda "inprickningslistor" som må bli upprättade och i den mån uppgifter som nyss angivits är av betydelse vid taxeringen är de alltså tillgängliga för taxeraren. Men det har ansetts att de utan olägenhet kan uteslutas ur inkomst- och debiteringslängderna.

Vilket personbestånd längderna skall omfatta är en diskussionsfråga. I Stockholm har den i år lösts så, att längderna upptar alla personer över 13 år samt yngre, om taxering åsatts eller deklaration lämnats. Dödsbon och utbor redovisas enligt de regler som gäller för de manuellt framställda längderna. I in-

prickningslistorna kommer hela personbeståndet att medtagas.

Alla noteringar i samband med en taxering har inte kunnat återges maskinellt (i klartext eller med användande av kod) utan i viss utsträckning har det varit nödvändigt med manuella tillskrifter. Det bör givetvis eftersträvas att helt eliminera dessa.

Till slut kanske det inte skadar att än en gång fästa uppmärksamheten vid hur nödvändig "disciplin" i olika hänseenden är, så att ändringar i taxeringarna sedan stansning ägt rum icke sker utan att deklarationen (motsvarande) lämnas för omstansning och så, att hålkort som ev. förolyckas under hanteringen alltid går till omstansning o. s. v.

Det är mycket ogjort innan vi är framme vid total integrering i ADB-förfarandet av allt som hör folkbokföring och skatteuppbörd till men vi är på god väg och vi är efter allt att döma på rätt väg.

II

Räntebefrielse för makar

I 85 § UF stadgas bl. a. att om endera av äkta makar, vilka taxerats enligt för gift skattskyldig gällande bestämmelser, har att gälda ränta å kvarstående skatt och om sådan ränta, därest räntebereäkningen gjorts för makarna gemensamt icke skulle ha påförts eller skulle ha påförts med lägre belopp än som skett, länsstyrelse i det län, där räntan påförts, må efter ansökan meddela befrielse, helt eller delvis, från erläggande av räntan. Ansökan skall ha inkommit till länsstyrelsen före utgången av året näst efter taxeringsåret.

För befrielse fordras alltså alltid an-

sökan. Berörs endast ena makens rätt räcker det med ansökan från denne, men berörs båda makarnas rätt måste båda skriva under ansökningen. Om ena maken har att utfå Ö-ränta kan denna alltså inte reduceras utan medgivande av denna make. Hänvisning till att andra maken fått sin K-ränta sänkt med motsvarande belopp räcker inte. Makarna har i princip skild ekonomi och detta måste respekteras. Om så icke vore borde rimligtvis omräkning av räntan kunna ske ex officio i förekommande fall, men detta har man inte velat vara med på.

Exempel 1

	Mannen	Hustrun	Summa
S-skatt	10.000	5.000	15.000
P-skatt	7.000	7.000	14.000
K-skatt	3.000	—	1.000
Ö-skatt	—	2.000	—
Ränta	180	50	—
Summa	3.180	2.050	1.000

I detta fall skall vid gemensam beräkning icke utgå någon ränta, men utan hustruns medgivande kan hon icke berövas sin Ö-ränta å 50 kronor och mannens K-ränta kan förty bara nedsättas till samma belopp.

Exempel 2

	Mannen	Hustrun	Summa
S-skatt	15.000	5.000	20.000
P-skatt	7.000	7.000	14.000
K-skatt	8.000	—	6.000
Ö-skatt	—	2.000	—
Ränta	630	50	450
Summa	8.630	2.050	6.450

Här kan mannens K-ränta nedsättas till 450 kronor, om hustrun avstår sin femtilapp men eljest blott till 500 kronor.

Om i de båda fallen hustrun redan utkvitterat sin Ö-ränta när ansökan om räntebefrielse prövas, skall man själv-

fallet förfara så som om endast mannen ingivit ansökan.

Den omständigheten att ansökan måste ske torde medföra att nedsättning av K-ränta i stor utsträckning icke kommer till stånd. Möjligheten till befrielse finns omnämnd i den broschyr som utsändes samman med S-sedeln, men ofta är nog studiet av denna läsning bristfälligt; i andra fall står situationen icke klar för makarna. Vi har i Stockholm gjort ett stickprov och av 125 par makar med ränta i ett distrikt skulle 60 vid gemensam beräkning få lägre eller ingen K-ränta. Av dessa hade endast 4 gjort ansökan om nedsättning! Det var belopp av alla storlekar det gällde: som högst något på 1.800 kronor. En försiktig beräkning leder till att det i Stockholm skulle kunna röra sig om ca 4.000 fall, där räntebefrielse, helt eller delvis, skulle kunna ske men inte skett därför att ansökan icke ingivits.

Vad göra? Trots allt införa en ex officioprövning? Eller tillämpa något slags aviseringsförfarande som fäster vederbörandes uppmärksamhet på den outnyttjade möjligheten? Det vore god service men skulle innebära ett stort arbete. I Stockholm kommer vi att redovisa förhållandet i stadens egen tidning "Stockholm" till den verkan det hava kan.

Ett antal makar är alltid i god tid — redan före debetsedlarnas utsändande — ute med sina ansökningar. Vi har i dessa fall i Stockholm förenklat förfarandet på så sätt att ansökningarna av ÖÄ överlämnas till uppborgsverket för handläggning. Därmed kan räntejusteringarna beaktas redan vid ursprungsdebiteringen. Av debiteringslängden framgår dock den först påförda räntan och hur den ändrats vid den gemensamma beräkningen.